

V Spišskom Podhradí otvorili nový kláštor rehoľných sestier

V Spišskom Podhradí oficiálne otvorili nový kláštor rehoľných sestier Obetovania Preblahoslavenej Panny Márie. Tieto sestry prišli na Slovensko z Írska roku 1993. V Spišskom Podhradí sú už tretí rok. Únia sestier existuje už 232 rokov a v súčasnosti pôsobia tieto rehoľníčky na piatich kontinentoch.

Provinciálna predstavená sestra Elizabeth má sídlo v Írsku, kde žila aj ich zakladateľka Nano Négl. Ako sama uviedla, ich zakladateľka pochádzala z bohatej rodiny. Študovala vo Francúzsku a neskôr sa vrátila do Írska, kde v roku 1775 založila Úniu sestier a svoj majetok dala tejto rehole a chudobným. Sú to sestry, ktoré nosia civilný odev a majú poslanie pomáhať odstraňovať chudobu a duchovnú biedu. Hovorí predstavená kláštora v Spišskom Podhradí sestra Ann.

Sestra Ann, predstavená kláštora v Spišskom Podhradí: „Naším poslaním je pomáhať ktorí sú naj-

chudobnejší. My sme tu zistili, že tu je veľa ľudí, ktorí nemajú veľa možností a my sme došli sem im pomáhať. Naša diecéza ako spišská diecéza, dostali sme od vás pekné privítanie a my tu momentálne pracujeme v Spišskom Podhradí. Na Slovensku my sme momentálne 10 sestier a bývame v Bratislave v Podhradí a v Košiciach. Učíme angličtinu aj pomáhame ľuďom kde bývajú.“

V Spišskom Podhradí sa sestry venujú predovšetkým róm-ským deťom. Ich konkrétnu činnosť približuje opäť sestra Ann.

Sestra Ann, predstavená kláštora v Spišskom Podhradí: „My sa konkrétne venujeme týmto ľuďom, ktorí sú najchudobnejší. Momentálne tu vidíme, že najchudobnejší sú títo Rómovia, ráno máme pre nich škôlku a poobede máme družinu a medzitým tiež pracujeme a pomáhame ako môžeme.“

Peter Majda

Rádio Lumen, 17:30, 29.4.2007

V dedinkách na Kysuciach a Šariši vymieňajú veže na svojich kostoloch

Až dvom našim kolegom sa podarilo nakrútiť niečo, čo len tak bežne nevidíte. V dedinkách na Kysuciach a Šariši vymieňajú veže na svojich kostoloch. Stavbári sa tam musia trápiť s niekoľko tonovým nákladom v 30-metrovej výške.

Takúto 12-metrovú vežu by ste na kostol asi na pleci nevniesli. Vyžaduje si to precíznu zručnosť tou najťažšou technikou. V Novej Bystrici na Kysuciach inštalovali do 34-metrovej výšky 6,5-tonovú medenú čiapku. Museli teda použiť špeciálny zariadenie s takmer raz takým dlhým ramenom a žeriavnik ju ním pokladal presne na centimetre. Je jasné, že takáto rekonštrukcia rozhodne nie je lacná záležitosť.

František Šadibol, koordinátor projektu: „Dokopy tento projekt prestavby je 10 miliónov korún.“

To všetko si vyžaduje havarijný stav. Inak by sa takýto kostol musel zatvoriť.

Stanislav Capiak, administrátor farnosti: „Najmä klenby, keď som sem prišiel pred niekoľkými mesiacmi, mal som dojem, že nás ohrozí.“

V Hermanovciach pri Prešove budú mať novú kostolnú vežu po takmer 100 rokoch. Plechy na túto nakupovali naposledy v roku 1913.

Obyvatelka Hermanoviec: „To už stojí od Maďarska.“

TV JOJ, 19:30, 29.4.2007

Platy duchovných by sa mali zvýšiť

BRATISLAVA. Platy duchovných by mali od júla vzrásť o sedem percent. Ministerstvo kultúry predložilo na pripomienkovanie návrh nariadenia vlády, ktoré by valorizáciu plátov duchovných zabezpečilo.

Zvyšovanie plátov vychádza zo zákona o hospodárskom zabezpečení cirkví a náboženských spoločností štátom. Zákon určuje, že základný plat duchovného sa v príslušnom roku zvýši o rovnaké percento a v termíne, ako sa zvýši základná stupnica plátových taríf zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme podľa osobitného predpisu.

Duchovnému patrí základný plat podľa stupnice. Ak chce oceniť vysokú kvalitu jeho výkonu môže príslušná cirkev zvýšiť tarifný plat duchovného o 30 percent. Duchovnému ďalej patrí hodnostný prídavok podľa funkcie, ktorú vykonáva v rámci duchovnej činnosti.

K 31. decembru 2006 bolo na Slovensku 3476 duchovných a ich priemerný plat bol 12 426 korún. (sita)

Trnka: Prístup k cirkvám je nerovný

BRATISLAVA. Sprísnené podmienky registrácie nových cirkví, ktoré začnú platiť od mája, považuje generálny prokurátor Dobroslav Trnka za diskriminačné.

Nové pravidlá, ktorými chcú autori novely zákona zabrániť „účelovo vzniknutým spoločnostiam“ získať napríklad finančnú podporu od štátu, sa ešte zrejme dostanú pred Ústavný súd.

Trnka napadol na Ústavnom súde už súčasné pravidlá registrácie, lebo stúpenci malých cirkví sú podľa neho obmedzení pri verejnom vyznávaní svojho náboženstva. „Ja tu vidím nerovnosť a vidím tu diskrimináciu,“ povedal.

Čtk, SME, 30.4.2007

V škole objavili vzácný reliéf

Na schodoch Základnej školy na Jenesského ulici v Bratislave odkryli v týchto dňoch pracovníci Galérie mesta Bratislava vzácny sadrový reliéf s námetom z Nového zákona. Nechajte maličkých ku mne prísť od sochára Roberta Kühmayera z roku 1907. Kühmayer je napríklad autorom Kačacej fontány na Šafárikovom námestí v Bratislave.

Reliéf odkryli na základe výskumu k pripravovanej výstave autora, ktorá bude v Galérii mesta Bratislava v septembri tohto roka. Kurátorka výstavy Želmíra Grajciarová sa o existencii reliéfu dozvedela z novín *Pressburger Zeitung* z roku 1907.

Rozmerný sadrový reliéf s hneďou patinou daroval autor vtedajšej Csákyho škole na Ružovej ulici. Odborníci predpokladajú, že dielo s náboženskou tematikou bolo v 50. rokoch 20. storočia nežiaduce, a preto ho zakryli nástenkou. Reliéf odborne zreštaurojú. (sita), *SME*, 30.4.2007

POBOŽNÁ TOMANOVÁ

Najprv na omšu, potom do kaviarne a televízie

Ministerka práce Viera Tomanová čerpala pred nedeľňajším televíznym duelom s predchodkyňou duchovné sily. Jej kroky viedli do bratislavského kostola na omšu.

Prvé kroky šéfky rezortu práce Viery Tomanovej viedli v nedeľu ráno na omšu. Bola v kostole jezuitov v centre Bratislavy. Načerpala tam duševné sily na jockársky duel s predchodkyňou Ivetou Radičovou.

„Ministerka chodí na túto omšu pravidelne, „ dozvedeli sme sa od veriacich. Do kostola prišiel aj matador slovenského parlamentu a kresťanský demokrat František Mikloško. S Tomanovou sa však nestretol. Tá sa po omši aj s dvomi ďalšími ženami usadila na terase vychytenej kaviarne.

MIROSLAV STANIČEK
Plus jeden deň, 30.4.2007

Každý rozumie jazyku ľudskosti

Je nádherný jarný deň, Veľkonočný piatok a ja kráčam s deťmi do kostola. Sme v horách a jediný kostol nablízku je katolícky. „Mami, bol Ježiš katolíkom alebo protestantom?“ prekvapí ma zrazu syn otázkou. Snažím sa mu vysvetliť, že nie je dôležitá forma, ale obsah. Že tie najdôležitejšie veci nevidíme očami, lebo sa skrývajú v srdci. Ako tak uvažujem nad odpoveďou, kladie mi ďalšiu otázku. „Pustia nás do katolíckeho kostola, keď som protestantom?“ Zasmejem sa a poradím mu, že keď ho niekto bude chcieť vyhodiť, nech sa odvolá na svojho otca i deda. Tí sú katolíci.

V prítomnosti kostola sledujem, po očku deti. Zjavne si uvedomujú rozdiely. Je to zámer. Chcem ich naučiť tolerancii, chcem, aby vnímali odlišnosť ako čosi prirodzené. Aby nemali len tú svoju pravdu, jedinou. Aby sa naučili, že každý môže mať svoju pravdu. Privriem oči a naplno vnímam precitovaný spev pašii. Rozumiem, spievajú po slovensky. Náhle si spomeniem na nedávny rozhovor s manželovou mamou o jej detstve. Prekvapilo ma, že ona ešte zažila omše v latinčine. Vraj vďaka tomu sa povyšovala nad kamarátku evanjeličku, pretože si myslela, že u nich sa rozprávajú vznešenejšie a múdrejšie veci, a nie také obyčajné, ako u protestantov. Keď začali omše v jej rodnom jazyku, sklamlalo ju to. Zistila, že sa tam rozpráva to isté ako u protestantov. (Odvtedy do kostola

nechodí.) Priznám sa, prekvapilo ma to, lebo protestanti používajú rodný jazyk pri bohoslužbách už zopár storočí. O pár dní na to som sa v novinách dočítala, že je to naozaj tak. Až Druhý vatikánsky koncil (1962-1965) povolil bohoslužby v národných jazykoch. Takže veriaci mohli konečne porozumieť liturgii. No konzervatívne kruhy toto rozhodnutie dlho kritizovali. Aj kritizujú. Ktovie, možno, aby im pápež Benedikt XVI. vyhovel, chce obnoviť starú latinskú, takzvanú tridentskú omšu, aj keď prostredníctvom motu proprio, čo znamená z vlastného rozhodnutia.

Túto omšu Druhý vatikánsky koncil prakticky zrušil. Jej súčasťou boli modlitby za konvertovanie Židov i za to, aby im Boh odobral zlo z ich srdca. Aj keď dnešný text je vraj podstatne zjemnený, plán aj tak pobúrila židovskú obec.

Kto dnes rozpráva po latinsky? Kto tomu bude rozumieť? A možno ani nejde o to, kto tomu rozumieť bude. Možno ide len o gesto. No ním možno niekedy povedať viac ako slovami.

Keď vychádzame z kostola, syn ma znovu potiahne za ruku. „Tak kým bol teda Ježiš?“ „Nebol ani katolíkom, ani protestantom. Bol... Židom.“ Odpovedám konečne. V duchu dodávam: a používal jazyk, ktorému ľudia rozumeli. A rozumejú dodnes. Je to jazyk ľudskosti.

PRAVDA, 30.4.2007

BLUDNÝ HOLANĎAN POSTAVIL ARCHU

Holandský kresťanský veriaci Johan Huibers postavil presnú repliku Noemovej archy. Prisnilo sa mu totiž, že Holandsko raz zaplaví voda, tak sa na ňu pripravil. Johan Huibers pri stavbe archy postupoval presne podľa biblického opisu Potopy sveta. V sobotu ju po dvoch rokoch stavby sprístupnil verejnosti. Jeho replika má presne polovičnú veľkosť oproti biblickej arche. Jej dĺžka je zhruba šesťdesiatšesť metrov.

Huibers postavil archu takmer sám, no s jej dizajnom mu pomohla jeho manželka. „Pôvodne nechcela, aby som sa do toho pustil, ale povedala, že ak to už idem robiť, malo by to

vyzerať asi takto. „V biblickom duchu sa staviteľ archy rozhodol postaviť aj modely jej posádky.

Archu preto zdobia modely žiráf, slonov, levov, krokodílov a iných zvierat v životnej veľkosti.

„V roku 1992 sa mi snívalo, že Holandsko zaleje voda. Na druhý deň som si kúpil knihu o Noemovej arche, a tak sa začal môj sen o postavení archy,“ povedal Huibers.

Súčasťou archy je aj kino, v ktorom sa premieta krátka ukážka z Disneyho filmu *Fantasia*, ktorá popisuje Noemovu plavbu. (ho)

Plus jeden deň, 30.4.2007

Boli ste naozaj agentom?

*Ad Téma dňa - Bol si agent ŠtB? Od-
stúp!, HN 23. 4. 2007*

Už roky sa ľudom tlačia do hláv „kaleráby“ ako každý občan, evidovaný bývalou ŠtB ako spolupracovník, skutočne vedome spolupracoval s tajnou politickou políciou. A to znamená, že udával nevinných blížnych. Pritom je dávno známe, že archívy ŠtB sú iba nehodnovným torzom po skartovaní a rozkrádaní dokumentov.

V skutočnosti nie je isté, či všetci zaregistrovaní tajní spolupracovníci vôbec spolupracovníkmi boli, a ešte menej, či niekomu uškodili. Napriek tomu Ústav pamäti národa (ÚPN) registre zväzkov zverejnil a čo je ešte horšie, evidencie ŠtB sa stali súčasťou nášho právneho poriadku.

Podľa platných zákonov majú aj dôsledky, napr. evidovaný občan, aj keby bol dlhoročným politickým väzňom, nie je považovaný za prenasledovanú osobu, čo má dosah na možnosť odškodnenia podľa zákona o protikomunistickom odboji atď.

V prípade zverejnenia mien údajných spolupracovníkov ŠtB neplatí princíp prezumpcie neviny. A tak vraj na súdoch agenti ŠtB prehrávajú. A čo by tak mohli vyhrať? V prípade, že sa obrátia na súd, tak v prospech ÚPN svedčia dôstojníci ŠtB...

Zväzky boli medzitým skartované alebo ukradnuté a žiadne iné písomnosti nie sú k dispozícii. Neplatí svedectvo politického väzňa, príslušníka tajnej cirkvi alebo disidenta, ale svedectvo dôstojníka ŠtB. Kto je potom oporou štátnej inštitúcie? A tak sú medzi údajnými spolupracovníkmi ŠtB aj odporcovia totalitného režimu, kňazi, umelci, novinári, často najlepšie ľudia svojej generácie, ale verejne sú zhobení. Na súd by sa obracali zbytočne.

Dnes je už dostatok dôkazov o tom, že najúčinnejšími rozvracačmi

demokracie po novembri 1989 boli novodobí príslušníci ministerstiev vnútra, ktorí kradli dokumenty ŠtB a zneužívali ich v politickom boji.

Už 1. marca 1990 bola ovplyvňovaná voľba predsedu SNR dokumentmi ŠtB z nezákonných lustrácií, dokumenty ŠtB sa použili na manipuláciu v prvých slobodných voľbách v júni 1990, vydieraní boli členovia vlády a parlamentu a lustrácie sú dodnes nástrojom v politickom zápase. Agentománia však najviac prospela práve skutočným príslušníkom ŠtB: ani jeden z nich nebol stíhaný za svoju činnosť, ani zjavné zločiny sa nevyšetrovali.

Prispeli k tomu aj nedokonalé zákony a ich výklad. Aj zákon o ÚPN je zrelý na novelizáciu: iba potom sa stane ÚPN inštitúciou objasňovania pamäti národa, a nie vytvárania jej skresleného obrazu. Lenže kto by mal vyvinúť iniciatívu a novelizáciu navrhnúť? Strany, ktoré zákon o ÚPN presadili (s pomocou HZDS), priznať chybu nechcú.

Keby novelizáciu zákona navrhol tzv. ľavica, to by bolo krik! Hneď by bola obvinená z ochrany starých poriadkov. Tridsať poslancov pre podanie návrhu na Ústavný súd sa tiež nenájde a generálny prokurátor zatiaľ mlčí.

Adam Michnik, známy poľský disident a odporca lustrácií, pri svojej minuloročnej návšteve Bratislavy v súvislosti s agentomániou povedal, že pravdu treba prijať z každých úst. Aj s názorom predsedu vlády a Smeru-SD Roberta Fica, citovaného v HN 23. 4. 2007, že zverejnené zväzky komunistickej ŠtB nie sú dôveryhodné a nemali sa zverejňovať, možno len súhlasíť.

Vladimír Ondruš, publicista

(Autor bol v rokoch 1989 - 1991 podpredsedom vlády SR a členom KV VPN)

HN, 2.5.2007

Írsky cirkevný škandál

Írska cirkev zverejnila počty kňazov, ktorí boli od roku 1940 obvinení alebo podozriví zo zneužívania detí. Spolu ide takmer o 150 kňazov alebo cirkevných pracovníkov.

K zneužívaniu dochádzalo najmä v sirotincoch, ktoré viedla cirkev. Zoznam zverejnil tesne pred začiatkom vyšetrovania, či sa cirkev nepokúšala tieto obvinenia zamaskovať.

Odškodné za zneužívanie žiada v Írsku niekoľko tisíc ľudí. Celková suma by mohla dosiahnuť pol miliardy eur. **(ijk) Plus jeden deň, 3.5.2007**

1. máj sa stáva supersviatkom

MODERÁTORKA: Alžbeta Rajtková: „Na dnešný 1. máj si väčšina ľudí pamätá ako na oslavy sviatku práce. Už menej je známe, že katolíci si v tento deň spomínajú na svätého Jozefa, robotníka, patróna pracujúcich. Okrem toho je 1. máj ešte aj dňom, kedy Slovensko vstúpilo do Európskej únie.“

Redaktor: „1. mája sa stáva supersviatkom. Pre ľavičiarov je to spomienka na masové demonštrácie robotníkov za lepšie sociálne podmienky v 19. storočí. Práve na takýto 1. máj myslí aj Smer.“

(Začiatok archívneho záznamu z 21. 4. 2007)

Robert Fico (Smer-SD), predseda strany: „1. máj považujeme za sviatok, ktorý patrí do politického kalendára strany Smer - Sociálna demokracia.“

(Koniec archívneho záznamu z 21. 4. 2007)

Redaktor: „V politickom kalendári ho chce mať aj najväčší rival Smeru SDKÚ. Navrhuje, aby bol 1. máj pamätným dňom vstupu Slovenska do únie. Tento deň totiž považuje za výsledok práce všetkých občanov.“

Tatiana Rosová (SDKÚ-DS), poslankyňa NR SR: „Dáva tomuto sviatku šancu na to, aby sa rámcovoval nejakým aktuálnym novým vlastne pohľadom a aby teda ten rámec osláv získal aj taký svoj novodobý charakter.“

Redaktor: „Bokom však nechce zostať ani cirkev. V roku 1955 pápež Pius XII. zasvätil 1. mája svätému Jozefovi, ktorý bol podľa tradície tesár. Práve to má pripomínať, že práca má aj spirituálnu dimenziu.“

Jozef Haľko, cirkevný historik: „Práca posväcuje. Predovšetkým posväcuje toho, ktorý ju vykonáva, ak ju vykonáva v duchu slúžiacej lásky. Práca ako svedectvo posväcuje aj okolie povedzme spolupracovníkov, ak je vykonávaná kvalitne a dobre.“

Redaktor: „1. máj sa tak stáva sviatkom, ktorý má potenciál osloviť každého. A to bez ohľadu na to, či je niekto prívržencom koalície, opozície alebo veriacim.

Martin Linhart a Richard Dír, TA3, 20:30, 1.5.2007

Zaregistrovať cirkev je oddnes ťažšie

Vlado Vondrák: „Pre registráciu cirkví a náboženských spoločností platia oddnes prísnejšie pravidlá. K žiadosti totiž treba doložiť aj 20-tisíc podpisov slovenských občanov s čestným prehlásením, že patria k cirkvi, ktorá sa prihlasuje. Generálny prokurátor to považuje za diskrimináciu.“

Redaktor: „Registrácia po novom bude takmer nemožná, tvrdia malé spoločnosti. Z 18 už zaregistrovaných cirkví má pritom viac ako 20-tisíc členov iba 6. Napriek hlasom, ktoré nové pravidlá označili za protiústavné, prezident zákon podpísal.“

Ivan Gašparovič, prezident SR: „Postavili sa určité podmienky, zákonné podmienky, ktoré treba naplniť. A v tom nie je nič protiústavného.“

Redaktor: „Opačný názor má generálny prokurátor. Takéto podmienky podľa neho obmedzujú ústavné právo na združovanie a aj vyznávanie náboženstva. Na ústavnom súde už napadol aj doterajšiu prax 20-tisíc podpisov sympatizantov.“

Dobroslav Trnka, generálny prokurátor (zdroj: ČTK): „Budeme tam musieť samozrejme reagovať nejakým doplnkom alebo môžeme vziať ten pôvodný návrh späť a podať nový.“

Redaktor: „Prísnejšie pravidlá pre registráciu cirkví schválil parlament v marci. Špekulantom by mali zabrániť napríklad získať peniaze od štátu.“

(Začiatok archívneho záznamu z 29. 3. 2007)

Ján Podmanický (Smer-SD), poslanec NR SR: „Štát si týmto spôsobom vyberá, aké smerovanie spoločnosti chce podporovať a aké nechce podporovať.“

(Koniec archívneho záznamu z 29. 3. 2007)

Redaktor: „Naše pravidlá registrácie cirkví patria medzi najprísnejšie v Európe. V susednom Česku stačí na zaevidovanie 300 podpisov. Na to, aby cirkvi získali ďalšie práva ako sú napríklad dotácie zo štátneho rozpočtu potrebujú 10-tisíc podpisov.“

Martin Linhart
TA3, 18:45, 1.5.2007

V Hosticiach budú rómske ženy vyrábať cestoviny pre rakúsky Graz

Ojedinelý spôsob ako nájsť prácu nezamestnaným rómskym ženám vymysleli v Hosticiach v okrese Rimavská Sobota. V kuchyni miestneho Kultúrneho domu spustili ručnú výrobu cestovín. Budú ich dodávať do rakúskeho mesta Graz, kde ich odbyt zabezpečí dlhoročný priateľ Hostičanov, katolícky farár Wolfgang Pucher.

V prevádzke pracuje 14 žien. Polovica dva dni v týždni, druhá polovica takisto.

Erika Gyüreová, koordinátorka: „Zatiaľ je to dobrovoľná práca, lebo toto je skúšobná výroba.“

Napriek tomu nebol problém nájsť takých, ktorí by boli ochotní pracovať spočiatku zadarmo. Neskôr by za jedno 300-gramové balenie cestovín mohli dostať jedno eur a 10 centov.

Ondrej Berki, starosta Hostíc: „Toľkí sa prihlásili, dodnes nechápu, prečo nie oni. Ale ja za to nemôžem, ktorí prišli skôr, tí robia.“

Pracovníčky:

„Bolo by dobré, keby to celé vyšlo.“

„Možno budeme mať zamestnanie, o tom to celé je.“

Asi o tri mesiace sa ukáže, ako sa cestoviny predávajú a či budú s ich výrobou pokračovať. Znížiť takmer 90-percentnú nezamestnanosť v obci má aj projekt pestovania tekvic a výroby oleja z ich jadriek, takisto podporovaný podnikateľmi z rakúskeho Grazu. Plánujú ho spustiť budúci rok. Znamenalo by to stálu prácu pre 30 ľudí. Ďalších 70 až 100 by sa mohlo zamestnať sezónne.

STV2, 18:20, 2.5.2007

Kritika pápeža je vraj terorizmom

VATIKÁN. Verejnú kritiku postoja pápeža Benedikta XVI. k eutanázii označil denník L'Observatore Romano, ktorý prezentuje názory Vatikánu, za akt terorizmu. Reagoval tak na vystúpenie speváka Andrea Riveru proti zákazu cirkevného pohrebu pre pacienta chorého na svalovú dystrofiu, ktorého odpojili z prístrojov.

(sita)

Koncertné turné slovenských žiakov a učiteľov v Ríme

Jana Verešová: „Žiaci zo Základnej umeleckej školy svätého Jána Bosca z Lučenca spolu so svojimi učiteľmi a niekoľkými žiakmi z detašovaného pracoviska v Rožňave boli od 29. apríla na koncertnom turné v Ríme. V nedeľu sa zúčastnili na slovenskej omši v kostole Santa Maria Jesu. Tu vystúpili aj so svojimi náboženskými spevmi.“

Redaktor: „Včera sa konal koncert učiteľov a žiakov v Pápežskom kolégiu svätého Cyrila a Metoda v Ríme pod názvom Májový pozdrav zo Slovenska pod vedením riaditeľa školy Richarda Havrana. Súčasťou podujatia bola aj výstava žiackych prác z výtvarného odboru umeleckej školy pod vedením Evy Kurucovej. Na koncerte sa zúčastnili náš kardinál Jozef Tomko, slovenská veľvyslankyňa pri Svätej stolici Dagmar Babčanová a niekoľko hostí. S ideou zrealizovania tohto koncertu prišiel František Mihálik spolu s Katarínou Acelovou, ktorá je zároveň aj zástupkyňou riaditeľa na spomínanej škole. Po dnešnej generálnej audiencii a apoštolskom požehnaní svätým otcom Benediktom XVI. celé koncertné turné bolo oficiálne ukončené a žiaci spolu so svojimi učiteľmi sa vracajú domov na Slovensko.“

Jozef Spišák

Rádio Lumen, 20:00, 2.5.2007

Ako univerzity bojujú s plagiátorstvom

Katolícka univerzita Ružomberok

Tento rok odhalili na Filozofickej fakulte Katolíckej univerzity v Ružomberku dve plagiátorky. Študentky piateho ročníka žurnalistiky si počas štúdia pomáhali vykrádaním cudzích článkov.

Odhalil ich žurnalistický blog univerzity, ktorý má slúžiť na prezentáciu jednotlivých študentov a ich semestrálnej tvorby, za ktorú získavajú na konci letného semestra kredity. „Disciplinárna komisia fakulty v januári tohto roka rozhodla, že obe študentky prídu o kredity z ročníkovej práce za štvrtý ročník a zároveň budú vylúčené zo školy,“ hovorí prodekan pre vzdelanie Peter Olekšák. Dekan fakulty Imrich Vaško sa s rozhodnutím stotožnil, obe študentky sa však odvolali. Vo februári dekan pôvodné rozhodnutie zmenil na podmienené vylúčenie. Študentky opakujú ročník, a budú musieť zaplatiť aj školné 20-tisíc korún za nadštandardnú dĺžku štúdia.

A prečo to robili? Vraj nestíhali...

S pokusom o plagiátorstvo diplomovej práce sa zase stretol prorektor pre vzdelávanie a výchovu na Katolíckej univerzite Ľubomír Stanček, ktorý pôsobí na teologickej fakulte. „Dopustil sa ho budúci teológ, ale oponent mu na to prišiel, a tak sa k obhajobe ani nedostal. Diplomovku musel vypracovať na novú tému.“

Každá fakulta katolíckej univerzity má svoje etické pravidlá. **SME, 4.5.2007**

Budova knižnice vo Vatikáne bude na 3 roky zatvorená

Jednu z najstarších truhlíc pokladov sveta s množstvom známych spisov musia na 3 roky zatvoriť. Budova knižnice vo Vatikáne má totiž narušenú statiku a vzácne staroveké texty nie sú dostatočne chránené.

Zatvorenie knižnice s unikátnymi knihami zaskočilo najmä vedcov, pretože ich na to včas nik neupozornil. Teraz im hrozí, že prídu o granty, ktoré dostali na výskum. Kvôli rekonštrukcii totiž nebudú môcť pracovať až do septembra 2010. **TV JOJ, 19:30, 3.5.2007**

Zdravý a bezpečný sex

Výtvarná súťaž pre stredoškóľakov na tému Zdravý a bezpečný sex vyvolala obavy katolíckych biskupov. Organizátori, ktorými sú spoločnosť na výrobu prezervatívov a Slovenský červený kríž, hovoria o prevencii pred HIV. Biskupi sa ale obávajú, že za prevenciou sú len obchodné záujmy. Súťaž je súčasťou národného týždňa kondómov, ktorý bude v polovici tohto mesiaca.

Pod rúškom prevencie sa podľa biskupov skrýva komercia. Súťaž môže podľa nich mladých ľudí v otázkach sexualitu dezorientovať.

Jozef Kováčik, hovorca Konferencie biskupov Slovenska: „Ak organizátori hovoria, že kondóm odstraňuje riziko, klamú, pretože síce ho môže znižovať, ale neodstraňuje ho.“

Práca na návrhoch plagátov pre národný týždeň kondómov mala byť podľa organizátorov súťažou pre stredoškóľakov najmä prevenciou.

Barbara Nádašiová, prezidentka mládeže SČK: „Núti mladých ľudí sa zamyslieť práve nad tou témou čo je zdravý a bezpečný sex.“

Odborníci podobné súťaže vítajú s jednou podmienkou, aby sa medzi mládežou urobilo všetko pre ich

správne pochopenie a nešlo o propagáciu voľného sexu.

Jozef Španka, gynekológ: „Fyzicky sú už pripravení na sexuálny život, ale duševne určite nie sú zrelí.“

AA: „Veľmi mladí ľudia vlastne majú sex a majú ho kde s kým.“

AA: „Záleží to podľa vychovania.“

Katarína Kozáčková, Gymnázium I. Sára v Bratislave: „Je potrebné, aby mali tieto informácie od dospelého erudovaného človeka, pretože oni častokrát len experimentujú.“

Stanovisko organizátora súťaže: „Zámerom nie je nabaďovať k predčasnej sexuálnej aktivite, ale informovať, ako sa chrániť pred nepriaznivými dôsledkami sexuálneho života, keď sa rozhodnú sexuálne žiť.“

Viera Trpišová, hovorkyňa Ministerstva školstva SR: „Ministerstvo školstva túto akciu žiadnym spôsobom nepodporilo a ani ju neodporučilo.“

Do súťaže prišlo 150 prác. Víťazná sa stane oficiálnym plagátom budúročného národného týždňa kondómov.

**Marta Jančárová
a Jaro Barborák
STV, 19:30, 2.5.2007**

Čarnogurský obhajoval Sokola

Výbor za objektívne informovanie tvrdí, že arcibiskup nehovoril ŠtB nič podstatné.

Ján Čarnogurský, Ladislav Pittner, ale aj Jozef Hlinický z Trnavskej univerzity včera zvolali tlačovú besedu, na ktorej čítali z dokumentov, ktoré majú hovoriť v prospech arcibiskupa Jána Sokola a toho, že nespolupracoval s ŠtB. Všetky sú aj na stránke www.obcianskyvybor.sk.

Médiá podľa nich o spolupráci arcibiskupa neinformovali objektívne.

Dokumenty Ústavu pamäti národa hovoria, že Sokol bol sedemnást rokov kandidátom tajnej spolupráce a v roku 1989 sa stal agentom ŠtB. S eštabákmi sa stretával v konšpiračnom byte a dostával aj finančné alebo vecné dary.

Čarnogurský a spol. predložili svedectvá Vladimíra Ďurikoviča,

Františka Mikloška, Anny Ičovej, rehoľnej sestry Marty Benedikty Bednárikovej, ako aj svoje vlastné. Hovoria o tom, že Sokol aktívne pomáhal tajnej cirkvi a jej aktivity nikdy nevyzradil.

Arcibiskupov spis je skartovaný. Informácie, ktoré Sokol povedal eštabákovi, však podľa výboru nemali nijakú hodnotu.

„Príslušníci ŠtB si vynucovali stretnutia so mnou... boli pre mňa ponížujúce... snažil som sa ochraňovať záujmy cirkvi a odvieť pozornosť na nepodstatné záležitosti,“ povedal Sokol v minulosti.

Výbor včera napadol denník SME za to, že používa dvojaký meter. Uvedli to na príklade, že komentátor denníka Marián Leško propagoval komunistickú ideológiu pred rokom 1989 v týždenníku KSS Nové Slovo.

SME, 4.5.2007

Disidenti: Sokol je nevinný

Zástupcovia Občianskeho výboru okolo Jána Čarnogurského tvrdia, že Sokol slúžil tajnej cirkvi, a nie ŠtB.

BRATISLAVA - Arcibiskup Ján Sokol nespolupracoval s komunistickou tajnou bezpečnosťou. Tvrdí to viacerí disidentov bývalého režimu. Na arcibiskupovu stranu sa pridali exminister spravodlivosti Ján Čarnogurský, poslanec KDH František Mikloško, bývalý šéf SIS Ladislav Pittner, ale aj zástupca Hnutia kresťanských rodín v komunistickom období Vladimír Ďurikovič. Cez Občiansky výbor za objektívne informovanie verejnosti zozbierali fakty na Sokolovu obranu. Reagovali tak na zverejnené informácie z českých archívov, ktoré hovorili o tom, že Sokol mal ŠtB podávať rôzne informácie o cirkevných záležitostiach.

Spolupracovník? Odporca!

Predseda občianskeho výboru Jozef Hlinický tvrdí, že tajná služba evidovala Sokola ako odporcu. „Viacrát mu zakázala činnosť. Doteraz zverejnené informácie sú len banality v porovnaní s tým, čo arcibiskup robil pre tajnú cirkev.“ Pittner potvrdil, že od Sokola dostával balíčky s mikrofilmami, ktoré potreboval pre tzv. podzemnú cirkev. „Keďže nám pomáhal, nemohol nabúrať činnosť podzem-

nej cirkvi.“ Mikloško zas vyhlásil, že Sokol organizoval dovoz zakázaných kníh zo zahraničia. „Pán arcibiskup si váži, že sa títo ľudia nebáli priniesť svoje svedectvá na verejnosť,“ hovorí Sokolov sekretár Tibor Hajdu. Vyhlásil, že iniciatíva výboru šla mimo Sokolovho úradu. Zástupcovia občianskeho výboru spochybnili zverejnené informácie o Sokolovi. Tvrdia, že správy, ktoré mal Sokol poskytnúť ŠtB, nemajú hodnotu. „Delikátne témy, ako pôsobenie nelegálnych tajných biskupov a kňazov, vždy zatajil.“ Proti Sokolovi sa podľa nich v poslednom čase rozbehla mediálna kampaň.

Dôkaz? Spis bol skartovaný

Historici nedokázali presne zhodnotiť, či zo Sokolovej strany šlo o vedomú spoluprácu. Predložiť jednoznačné dôkazy o vine či nevine komplikuje fakt, že jeho spisy boli skartované. Z toho, čo bolo zachované, vyplýva, že od roku 1972 bol vo zväzkoch vedený ako tajný spolupracovník a v roku 1989 bol pregeristovaný na agenta. Bývalý šéf Ústavu pamäti národa Ján Langoš povedal, že kňaz, ktorého zväzok bol pre radený do kategórie agent, musel dať vedomý súhlas so spoluprácou. Hovorca ústavu Michal Dzurianin potvrdil, že archívne ma-

teriály stále spracúvajú. Niektoré informácie sa možno budú dať rekonštruovať.

Slávka Habrmanová

ČO JE V ZVÄZKACH ŠT B NA SOKOLA:

ŠtB mal informovať o oficiálnych záležitostiach cirkvi

Údajne dostával od ŠtB inštrukcie pred cestami do zahraničia

Mal podávať informácie o svojom bývalom kaplánovi Milanovi Bubákovi, ktorý emigroval do Talianska

Sokol sa mal stretávať s príslušníkmi ŠtB v konšpiračných bytoch

V spise kňaza Mariána Prachara sa našla správa, že Sokol príslušníkom ŠtB hovoril, že by nebolo dobré, keby Pracharovi odobrali štátny súhlas

Z ďalšej správy ŠtB vyplýva, že Sokol neodsúdil zásah proti demonštrantom pri výročí smrti Jana Palacha a povedal, že mohol byť aj tvrdší

ŠtB mal tiež hovoriť, že sa o neho zaujímajú tajné podzemné cirkevné štruktúry, ale že ho nikto z nich zatiaľ nekontaktoval

Najnovšie sa v médiách objavili informácie, že Sokol dostával od ŠtB finančné odmeny a vecné dary

HN, 4.5.2007

Sokolov eštabák bol najskôr traktorista

Príslušník ŠtB Dušan Kemény, ktorý sa stretával s Jánom Sokolom v konšpiračnom byte, sa do služby prihlásil sám.

BRATISLAVA. Jedným z riadiacich dôstojníkov arcibiskupa Jána Sokola bol podľa archívu Ústavu pamäti národa aj Dušan Kemény. Ústav sprístupnil denníku SME Keményho personálny spis. Mohol to urobiť, lebo spis už bol sprístupnený aj ľuďom, ktorými sa Kemény v tajnej službe zaoberal.

Kemény sa narodil v roku 1957 a do ŠtB sa prihlásil sám ako 19-ročný s odôvodnením „práca v ZNB sa mi páči“. Vtedy už bol kandidátom KSS a pracoval ako traktorista na

družstve v obci Michal Nad Žitavou. Do roku 1989 stihol urobiť v ŠtB kariéru. Dnes je z neho podnikateľ, v obchodnom registri sa spomína v niekoľkých firmách, o svojej minulosti nechce hovoriť.

Miroslav Lehký z ÚPN hovorí, že k ŠtB sa väčšina ľudí hlásila z vlastnej iniciatívy. „ŠtB zberala tieto takzvané robotnícke kádre, ktorým ďalej poskytovala vzdelanie, o ktorého úrovni sa dá pochybovať.“

Trest s Monsbergerom

Prijatie Keményho do ŠtB schvaľovala špeciálna komisia na okresnom oddelení VB v Nových

Zámkoch. Súčasťou bol aj diktát alebo hodnotenie Socialistického zväzu mládeže. Počas kariéry bol raz potrestaný a dostal niekoľko finančných odmien. Najväčšiu 2-tisíc korún „za úspešné ukončenie Vysokej školy ZNB“ alebo za „zodpovedné plnenie služobných úloh v 1. polroku 1989“. Potrestaný bol za to, že s kolegami Monsbergerom, Bakošom, Matejovičovou a Šušoliakom sa 5. marca 1982 „bez závažného dôvodu asi do 21.00 h zdržiavali na pracovisku v kancelárii náčelníka 4. oddelenia II. odboru S-ŠtB nadporučíka Wendla“, kde po ich odchode začalo horieť. Spôsobili to cigarety. Keményho potres-

tali znížením platu o päť percent na jeden mesiac. Monsberger aj Wendl sa tiež spomínajú v materiáloch arcibiskupa Sokola. Monsberger sa s ním podobne ako Kemény stretával v konšpiračnom byte.

Cirkev ho bavila

Kemény sa dobrovoľne venoval cirkvi, na tému „vytváranie a organizovanie nelegálnych štruktúr rímskokatolíckej cirkvi“ písal aj odbornú prácu - Študentskú vedeckú odbornú činnosť.

November chceli prežiť

V decembri 1989 Kemény požiadal o preloženie z druhého odboru, ktorý mal na starosti boj s vnútorným nepriateľom do prvého, ktorý bojoval s vonkajším nepriateľom. Lehký hovorí, že to mohlo súvisieť s novembrovou revolúciou. „ŠtB nepočítala so svojím zánikom, ale cítila potrebu a pripravovala určitú transformáciu. Jedným z jej krokov bolo vypustenie vnútorného nepriateľa.“ Eštebáci podľa Lehkého chvíľu uvažovali o tom, že by chránili cirkevných činiteľov.

V roku 1990 Keményho „v dôsledku závažných organizačných zmien“ prepustili. Lehký hovorí, že je jasné, prečo eštebáci dnes nerozprávajú: „Činnosť ŠtB bola nezlučiteľná s právnym a demokratickým štátom.“ **SME, 4.5.2007**

Výlet do dediny plnej histórie

Maňa v okrese Nové Zámky sa nachádza v Žitavskej pahorkatine, v údolí rieky Žitavy. Toto územie už od nepamäti lákalo ľudí, aby sa tu usadili. Dôkazom sú i vykopávky z obdobia neolitu, bronzovej a halštatskej doby. Keltské pohrebisko z 3. storočia pred našim letopočtom patrí k najväčším náleziskám tohto druhu v strednej Európe.

Počas storočí sa tu vystriedalo niekoľko národov. Okrem Skýtov, Keltov, Markomanov, Kvádov a ďalších sa tu v 6. storočí usadili aj Slovania. Prvé písomné záznamy o obci pochádzajú z roku 1237. V dedine sa vystriedalo niekoľko majiteľov - od grófa Tomáša, Matúša Čáka Trenčianskeho, až po bohatý rod Forgáčovcov. Gróf Koller sa stal majiteľom obce v roku 1712 a pričínal sa o výstavbu kostola, kaštieľa, školy a fary. Posledným majiteľom bol gróf Gejza Feldváry, ktorého potomkovia žijú dodnes.

Samotná obec vznikla v roku 1962 zlúčením obcí Veľká a Malá Maňa.

Spomenutý kostol, ktorý je dominantou dediny, bol postavený v neskorobarokovom slohu v rokoch 1743 až 1747. Nachádza sa v ňom obraz Sedembolestnej Panny Márie z roku 1848, ako aj oválny

ranorenesančný obraz Madony, nazývaný „Panna Mária indiánska“, ktorého originál v 17. storočí slúžil misionárom pri šírení kresťanstva medzi Indiánmi v Peru. Teraz sa nachádza v Jezuitskom kostole vo Viedni a jeho jediná kópia v tomto kostole. Kostol je od roku 1963 na zozname štátom chránených kultúrnych pamiatok. Kaštieľ postavený v 18. storočí slúžil ako letné sídlo rodiny Kollerovcov. V súčasnosti je v ňom Domov sociálnych služieb pre ženy a dievčatá.

Návštevník, ktorý navštívi túto viac ako dvojtisícovú obec, môže obdivovať nielen národopisnú expozíciu v základnej škole, kde sa nachádzajú pracovne nástroje, odevy a vybavenie z 19. a 20. storočia, ale i vo vinohradníckej lokalite „Stará hora“. Tam nájde vinohradnícke domčeky, ľudovo nazývané „hajlochy“.

V katastrálnom území obce je tiež prírodná rezervácia Žitavský luh významná lokalita sťahovavého vtáctva. Dedina sa môže pochváliť i významnými rodákmi, folklórnym súborom Dolina a detským folklórnym súborom Dolinka, ktoré zachovávajú piesne, tance a zvyky typické pre región. **JÁN DEBNÁR**

Roľnícke noviny, 4.5.2007

Spoločne pre Európu

Spoločne pre Európu, je názov iniciatívy ktorá na ekumenickom základe ponúka odpoveď na potrebu vzťahov vytvárajúcich spoločenstvo a kultúru vzájomnosti. Zahŕňa katolícke, pravoslávne, evanjelické, anglikánske a iné kresťanské hnutia a komunity. Nosným podujatím je veľké stretnutie cirkví a hnutí v Štutgarte 12. mája.

Iniciatíva Spoločne pre Európu ide od ekuménov zdola. Od obyčajných veriach, smerom ku hlavám cirkví. Vznikla ako výsledok túžby po spoločnej činnosti kresťanov rôznych denominácií. Čo všetko zahŕňa hovorí Ján Kerekréty z Evanjelickej aliancie v Slovenskej republike.

Ján Kerekréty z Evanjelickej aliancie v Slovenskej republike: „Iniciatíva Spoločne pre Európu zahŕňa katolícke, pravoslávne, evanjelické, anglikánske a iné kresťanské hnutia a komunity, ktoré chcú vedome a slobodne medzi sebou vytvárať spoločenstvo. Je to zároveň platforma, kde sa môžu národy i jednotlivci zároveň pozorovať a učiť sa jeden druhého rešpektovať.“

Následným podujatím je tretie ekumenické zhromaždenie v Sibiu v Rumunsku v septembri tohto roku. Viac hovorí Ondrej Prostredník z Ekumenickej rady cirkví.

Ondrej Prostredník, z Ekumenickej rady cirkví: „Za tretím roč-

níkom ekumenických zhromaždení stoja dve organizácie, ktoré združujú cirkvi. Jedna z nich je konferencia európskych cirkví so sídlom v Ženeve a druhá je Rada európskych biskupských konferencií, ktorá má svoje sídlo v Sant Galen vo Švajčiarsku. Témou tohto zhromaždenia je, že svetlo Kristovo žiari na všetkých. A podtéma znie Nádej na obnovu a jednotu v Európe. Svetlo potrebujeme k životu, svetlo potrebujeme na to, aby sme porozumeli mnohým veciam, ktoré sú medzi nami. A preto túto tému berieme ako modlitbu.“

Jana Košútová
Rádio Lumen, 20:00, 3.5.2007

Charitatívna kampaň Blízko k človeku

Slovenskej katolíckej charite sa v rámci kampane Blízko pri človeku podarilo počas uplynulých piatich mesiacov vyzbierať vyše 860 tisíc korún, ktoré prerozdelí medzi svoje charitatívno sociálne centrá v Trnave, Žiline a Prešove. Tých využijú na osvetovú činnosť pre klientov, vybudovania a zariadenia nových priestorov pre núdznych ako aj na projekty na rozvíjanie vedomostí a pracovných zručností svojich klientov. Kampaň bola určená na pomoc ľuďom, ktorí sa ocitli v núdzi a partnerom charity v nej je aj Slovenská sporiteľňa, ktorá s katolíckou charitou spolupracuje už štvrtý rok.

Tajomník ústredia Slovenskej katolíckej charity v Bratislave Juraj Barát takto zhodnotil význam a prínos projektu Blízko pri človeku.

Projekt Blízko pri človeku má dva základné rozmery, jedným je konkrétna pomoc sociálnych centier, alebo projektov, ktoré charita prevádzkuje na Slovensku a druhým je podpora mediálnej práce.“

A prečo sa rozhodla vstúpiť do spolupráce so Slovenskou katolíckou charitou jedna z najväčších bánk na Slovensku? Hovorí Danica Lacová,

riaditeľka úseku komunikácie a sponzoringu Slovenskej sporiteľne.

„Bol veľmi silný sociálny charitatívny podtón aktivít, ktoré táto organizácia vykonáva.“

Charitatívno sociálne centrum v Trnave získalo vďaka spomínanému projektu 140 tisíc korún. Na čo konkrétne budú použité? Hovorí Vít Morvay z Bratislavsko-trnavskej arcidiecéznej charity. „Peniaze budú použité práve na dobudovanie už častí v centre v Trnave ktoré máme, kde sa ide rozširovať aj o také vzdelávacie možnosti pre ľudí, vlastne ktoré sú také tie marginalizované skupiny, no a hlavne pre bezdomovcov, ľudí bez práce.“

Ako budú peniaze využité v sociálnom centre grécko-katolíckej diecéznej charity v Prešove, na to som sa opýtala Štefana Ráca povereného jej vedením.

„Sme získali do dlhodobého prenájmu jednu starú budovu, ktorú sme sa rozhodli zrekonštruovať asi pred dvoma rokmi, tieto peniaze by boli použité na dovybavenie centra osobnej hygieny.

Andrea Eliášová

Rádio Lumen, 17:30, 3.5.2007

Od návštevy Svätého Otca na Kube sa viac ako polovica národa hlási k Rímskokatolíckej cirkvi

Komunizmus a viera nejdú dokopy. Viacerí z nás sa o tom sami presvedčili. Tí, ktorí sa pred rokom 1989 hlásili k cirkvi, boli tvrdo prenasledovaní. To platí dodnes v krajinách ako sú Severná Kórea, či Kuba. No tam sa stal zázrak. Ukážeme vám kostol, ktorý praská vo švíkoch a nikto nevie, ako je to možné.

Zvonenie sa ozýva celou kubánskou Havanou. Tamojší katolícky kostol zvoláva svoje ovečky na pravidelnú bohoslužbu. V krajine, kde sa režim s vierou nestotožňuje od roku 1959, je to naozaj veľký paradox. Avšak kostol v centre hlavného mesta stojí už dlhé stáročia a v posledných mesiacoch jeho popularita rapídne stúpla.

Jamie Lucas Ortega, havanský arcibiskup: „Je to vytvorená široká cesta pre aktivity kostola a tá sa za posledných 8 mesiacov nezmenila.“

Keď zosnulý pápež Ján Pavol II. navštívil v roku 1998 ateistickú Kubu a stretol sa s diktátorom Castrom, veľmi mu v krajine chýbali plné svätostánky. Preto viedol početné diskusie s predákmi tamojšej vlády a dielo sa podarilo.

Maria Theresa Gonzálesová, veriaca: „Potom, čo pápež navštívil Kubu, navštevuje kostol oveľa viac ľudí, najmä mládež. Konajú sa tu krsty, sobáše, birmovky, či prvé sväté prijímania.“

Od návštevy Svätého Otca sa viac ako polovica vyše 11-miliónového národa hlási k rímskokatolíckej cirkvi. Môže za to aj odovzdanie Castrovej moci do rúk brata Raula. Ten má zrejme k cirkvi trochu iný, liberálnejší postoj, ako jeho revolučný brat.

Adriana Mikundová

TV JOJ, 19:30, 3.5.2007

Medzinárodné, ekumenické, vedecké sympóziu Človek v núdzi

Človek v núdzi, poskytovatelia charitatívnych a sociálnych služieb je názov medzinárodného, ekumenického, vedeckého sympózia, ktoré sa uskutočnilo dnes v Košiciach. Snahou organizátorov košickej Teologickej fakulty, arcidiecéznej charity a mesta Košice, bolo pokročiť od teoretickej roviny k praktickej.

Podobným systémom prebiehali aj sympóziá v uplynulých rokoch o cirkvi a Božom slove. Hovorí predstaviteľ Teologickej fakulty v Košiciach profesor Pavol Dráb.

Pavol Dráb, predstaviteľ Teologickej fakulty v Košiciach: „Už minulého roku sme si povedali, poďme do takých vecí, ktoré nás povedú aj k službe obyvateľstvu nášho mesta. Preto sa zrodilo sympóziu Človek v núdzi. Prinieslo dobré ovocie. Tí, ktorí sa ho zúčastnili hneď húpali nad témou, ktorú budeme preberať v tomto roku. Zdalo sa, že treba zostať pri tej istej téme človek v núdzi, ale toho roku isté spresnenie poskytovatelia sociálnych a charitatívnych služieb.“

Ako zdôraznil profesor Dráb, v Košiciach sú inštitúcie mestské štátne i cirkevné, ktoré sa usilujú slúžiť ľuďom v núdzi, avšak nikdy ich nebude dostatok aj s ohľadom na to, že sociálne odkázaných neustále pribúda. Podľa Pavla Drába príkladom by pre nás mohli byť vzory zo zahraničia, jeden z nich predstavil hosť z Izraela, Mayers Handsman.

Pavol Dráb, predstaviteľ Teologickej fakulty v Košiciach: „Tento pán nám predstavil spoločnosť, ktorá v Izraeli funguje v Jeruzaleme a predstavil ju ako spoločnosť, ktorá sa stará o starých ľudí. A to pomáha starému človekovi prekonať osamelosť. To bolo naozaj inšpirujúce a to je tiež jedna zo stránok, ktoré by sme mohli tiež v Košiciach rozvíjať.“

Ako dodal Pavol Dráb, v Košiciach tradícia sympózií, ktorých hlavnou témou sú praktické veci zo života bude pokračovať.

Daniela Pirschelová

Rádio Lumen, 17:30, 3.5.2007